Compte, que queda poc temps.

Opinió | 31-10-2013 | 14:59

Compte amb Duran, Navarro i Rubalcaba, per als propers comicis electorals al Congrés dels Diputats; s?està forjant una coalició per destronar el PP de la majoria absoluta (que jo comparteixo), i donar entrada de nou al socialisme, que no fa tant de temps negava la crisi, quan aquesta ja era a la cuina dels pobres, i que el primer que es va fer, per apaivagar l?errada, fou trencar la guardiola en favor de la banca, en lloc d?absorbir les hipoteques amb dificultats, i d?aquesta manera negociar els habitatges amb els afectats, que al mateix temps els bancs i caixes haguessin recuperat els seus diners.

Si la coalició es produís, de ben segur que la independència de Catalunya quedaria en segon terme, perquè el federalisme segur que tindria més força en tot l?Estat, fins i tot captaria vots del PP; jo que sóc ?lliure? i que delejo per ser independent, he de reconèixer que si l?esperit de la Via Catalana fracassa espero que el federalisme triomfi, i espero que sigui al menys dolent que ens pot tocar.

En aquests moments, tenir un soci com el Sr. Duran i Lleida és com tenir un amic guàrdia civil, de qui a l?hora de la veritat no et pots fiar; aquesta coalició podria tenir molts factors al seu favor, com la desfeta de CIU i el reconeixement d?UPyD de Rosa Diez per deixar el PP fora de pista; perquè això succeeixi , resten menys de dos anys, això vol dir que Catalunya té els dies comptats per decidir el seu futur.

Davant d?aquestes perspectives, crec que no es pot perdre el temps debatent ?llaminadures? i esperar que la Moreneta faci un miracle com fa uns anys, amb la sequera, quan el primer tripartit es va lluir de valent amb despeses innecessàries, rentant vaixells i comprant canonades que no sabem a on són.

Catalunya ha d?aprofitar els seus recursos per posar fi a aquesta situació que empitjora dia a dia, perquè l?Estat espanyol governi quelcom color[c1] , no invertirà per la prosperitat dels catalans i faran l?impossible per impedir les reivindicacions de la majoria dels catalans, fins i tot deixar de pagar els deutes contrets i reconeguts en l?Estatut i al Congrés per anteriors governs.

Com s?anomena aquest tipus de política? En la vida social comuna, es qualificaria de prepotència i lladronici.

Autor: Màrius Viella/GN